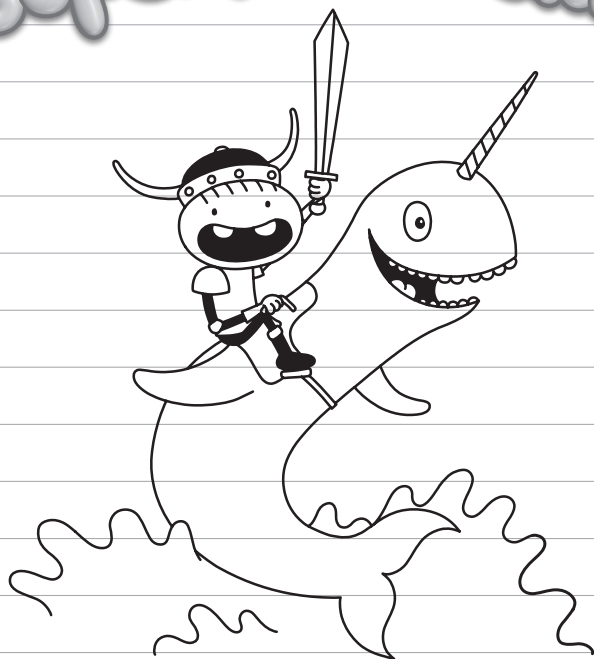

Rowley prezintă

O AVENTURĂ superfarmidabilă

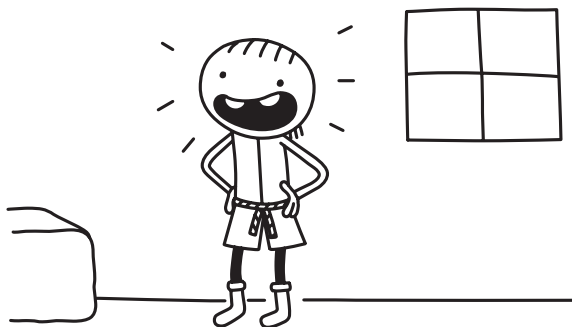
de Jeff Kinney

arthur

CAPITOLUL 1

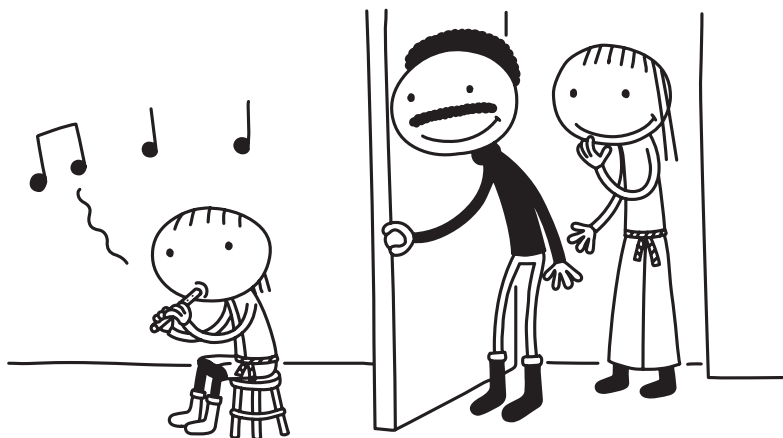
A fost odată ca niciodată un băiat pe nume Roland care trăia într-un ținut îndepărtat. Și Roland era un băiat tare bun.

În acele vremuri, școala nu fusese încă inventată, așa că majoritatea copiilor lucrau toată ziua în gospodăria familiei.

Dar părinții lui Roland credeau că e important ca fiul lor să aibă o educație și să învețe să cânte la un instrument muzical. Așa că el își petrecea zilele în casă, citind cărți și exersând la fluier.

Lui Roland nu-i prea plăcea să exerseze la fluier, dar nu se plângea niciodată, pentru că voia să fie un fiu bun.

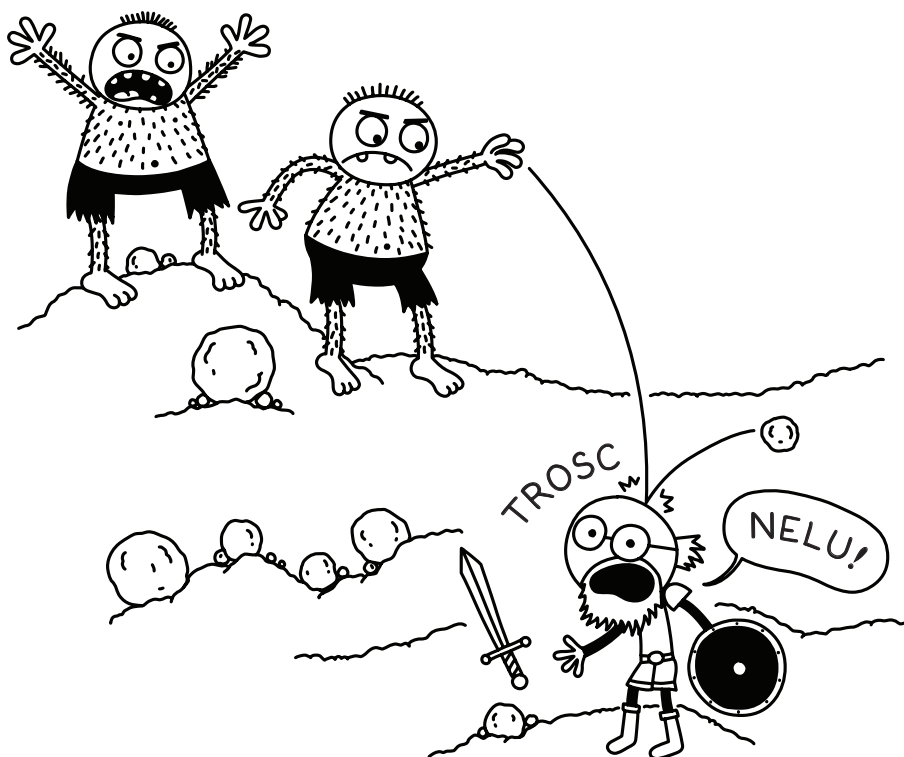
Erau vremuri primejdioase, când căpcăuni și uriași cutreierau ținutul. Așa că părinții lui Roland voiau ca el să stea în casă, unde era în siguranță, mai ales la căderea întunericului.

Roland nu ieșise niciodată din satul lui. Își dorea să aibă parte de aventuri, ca bunicul lui, Nelu cel Curajos, care se luptase cu monștri și căutase comori.

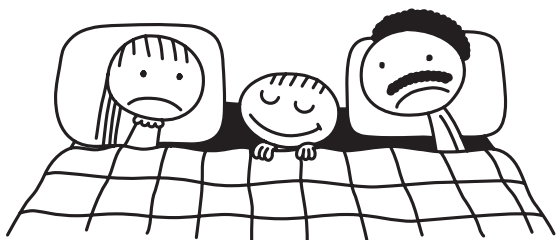
Dar Nelu n-a mai fost același după ce s-a întors din aventurile lui. Iar Roland știa că era din cauză că Nelu nu purta mereu cască și că fusese lovit în cap de prea multe ori.

Roland le-a promis părinților că, dacă va merge într-o aventură, va purta MEREU cască și va face alegeri bune. Dar ei i-au zis că ar fi mult mai în siguranță dacă ar rămâne acasă și ar exersa la fluier.

Așa că lui Roland nu i-a rămas altceva de făcut decât să citească povești despre Nelu și să-și închipuie cum ar fi să aibă parte de PROPRIILE aventuri.

Uneori, după ce Roland citea despre monștrii din poveștile cu Nelu, i se făcea puțin FRICĂ și trebuia să doarmă în patul părinților câteva nopți. Dar probabil că părinții lui nu se supărau, pentru că-l iubeau mult.

Tatăl lui Roland lucra de acasă, dar o dată sau de două ori pe lună mergea cu afaceri într-un alt sat. La plecare, tatăl lui Roland îi zicea mereu același lucru:

Probabil că deja vă gândiți: „Ce carte plicticoasă!“ Dar aveți răbdare, pentru că imediat o să devină foarte BUNĂ.

Într-o dimineață în care tatăl lui Roland era într-una dintre călătoriile lui, s-a întâmplat ceva complet NEBUNESC. Roland s-a trezit devreme ca să exerseze la fluier, dar apoi camera lui s-a RĂCIT tare.

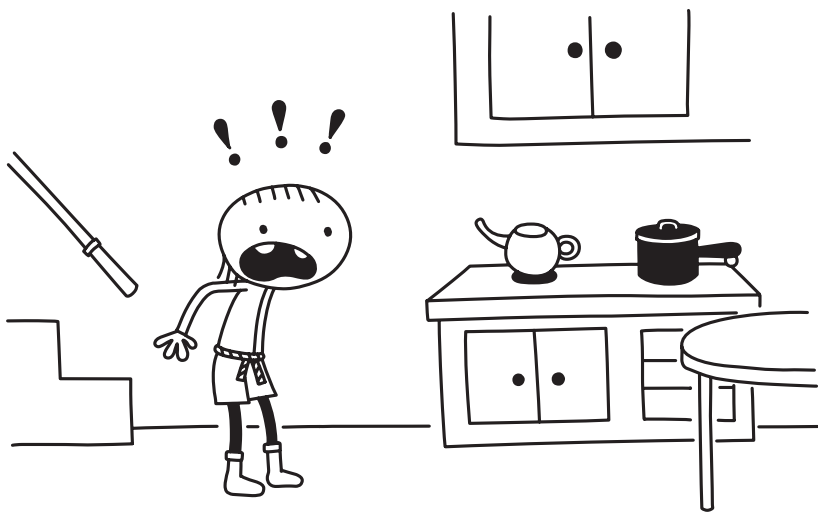
Și, când s-a uitat pe geam, nu i-a venit să creadă că NINGEA.

A, da, ar fi trebuit să vă spun că era mijlocul verii, pentru că atunci ați fi fost și mai UIMIȚI.

Roland a dat fuga jos în bucătărie ca să-i spună mamei că ningeă, dar n-a găsit-o NICĂIERI.

Așa că Roland a mers afară s-o întrebe pe vecina lui, doamna Urzicuța, unde era mama lui, pentru că doamna Urzicuța era foarte băgăcioasă și știa tot ce mișcă.

Atunci a primit Roland o veste tare, tare proastă.

Doamna Urzicuța i-a spus că Solomonarul Alb a venit în sat și a RĂPIT-O pe mama lui Roland. Și a dus-o în Fortăreața de Gheață, unde o ține PRIZONIERĂ.

Acum Roland chiar era PANICAT BINE DE TOT. Probabil vă gândiți: „Păi și de ce nu l-a sunat Roland pe taică-său?“

Dar ghici ce! Telefoanele nu fuseseră inventate, așa că nu PUTEA să-l sune.

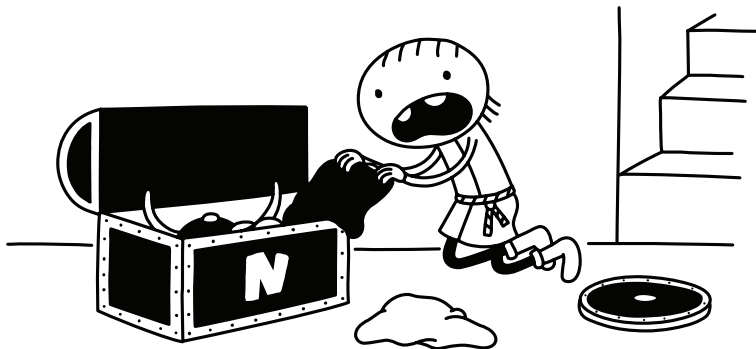
Pe lângă asta, dacă Roland i-ar fi trimis o scrisoare tatălui ca să-i spună ce se întâmplase, n-ar fi ajuns la el degrabă, căci pe atunci dura o VEȘNICIE să vină poșta.

Roland își făcea griji pentru mama lui, dar își făcea griji ȘI pentru ce avea să-i spună taică-său când se întorcea din călătorie.

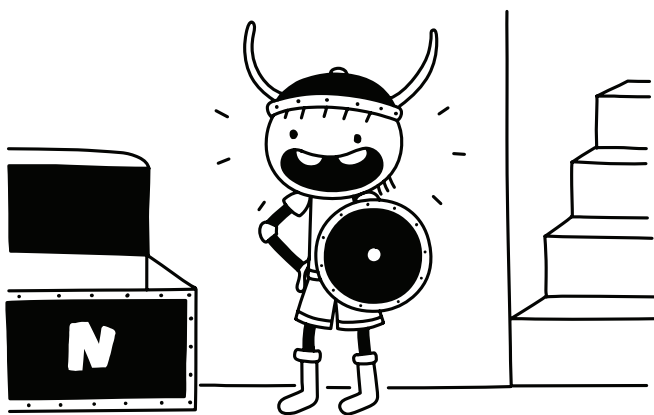

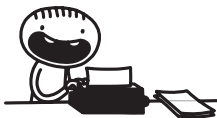
Roland a hotărât că tot ce putea FACE era să meargă la Fortăreața de Gheață și s-o salveze pe maică-sa de unul SINGUR.

Dar Roland știa că va fi o călătorie primejdioasă, așa că a mers în pivniță și a scos armura lui Nelu dintr-un cutăr mucegăit.

Și, chiar dacă lui Roland îi era cam teamă de monștri și era supărat că mama lui fusese răpită, era ENTUZIASMAT că era pe cale să pornească în prima lui AVENTURĂ.

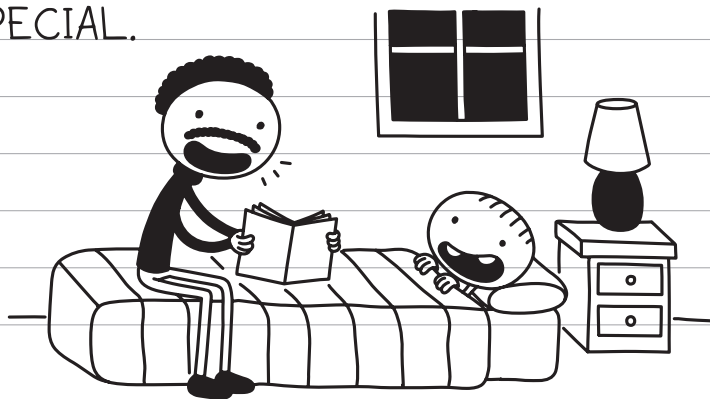

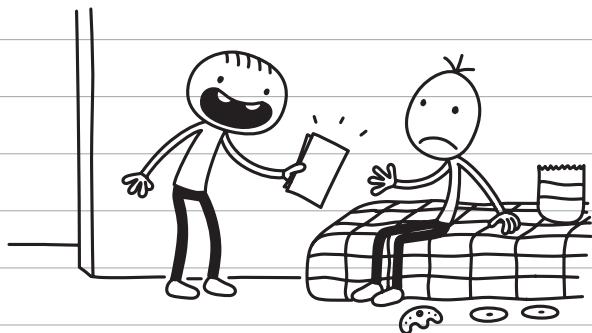
După ce am terminat primul capitol din cartea mea, i l-am arătat mamei, care a zis că e mândră de mine pentru că mi-am folosit imaginația. Apoi a zis că de-abia așteaptă să vadă ce se mai ÎNTÂMPLĂ.

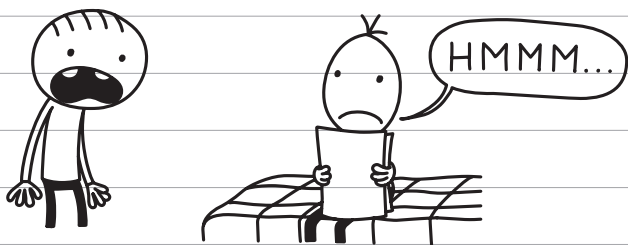
Vreau să TERMIN cartea înainte să i-o arăt tatei. Și, când o să fie gata, o să-l rog să-mi citească din ea înainte de culcare. Dar o să mă prefac că nu știu ce se întâmplă, așa că tot o să fie ceva SPECIAL.

Am fost tare nerăbdător să-i arăt cartea celui mai bun prieten al meu, Greg Heffley, pentru că lui îi plac poveștile cu dragoni și vrăjitori și alte chestii de genul ăsta și m-am gândit că o să i se pară super tare.

Dar nu mi-am dat seama dacă i-a plăcut sau nu, pentru că la început n-a zis mare lucru.

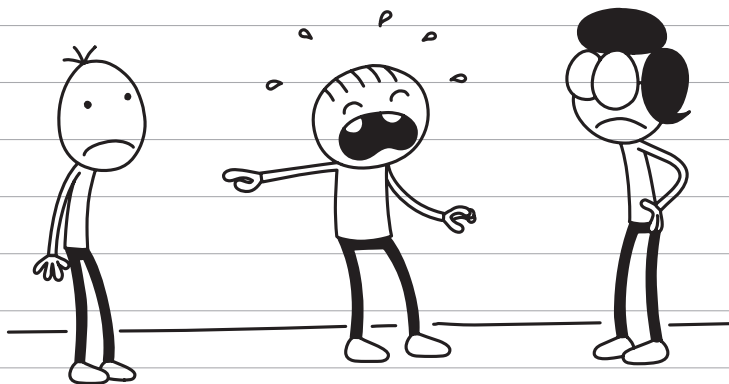

L-am întrebat pe Greg cum i se pare povestea până acum și el m-a întrebat dacă vreau să fie sincer sau dacă să-mi spună ce VREAU să aud. Și am zis că vreau să fie sincer.

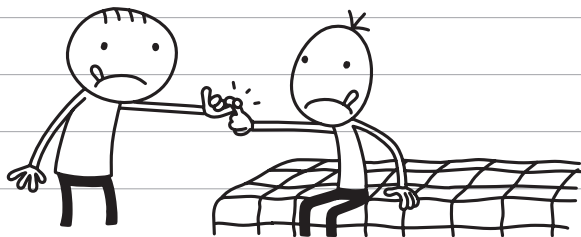
Dar Greg mi-a adus aminte de ULTIMA dată când am vrut să fie sincer cu mine și cum l-am băgat în BUCLUC. Atunci i-am arătat cum am învățat să dansez la prima oră de step.

Greg a zis că i se pare îngrozitor, iar eu m-am supărat. Așa că i-am spus mamei lui ce a zis și n-a fost deloc încântată.

Greg a zis că dacă e sincer în legătură cu cartea mea, iar eu mă supăr, n-am voie să fug la maică-sa. Am zis OK și am jurat amândoi.

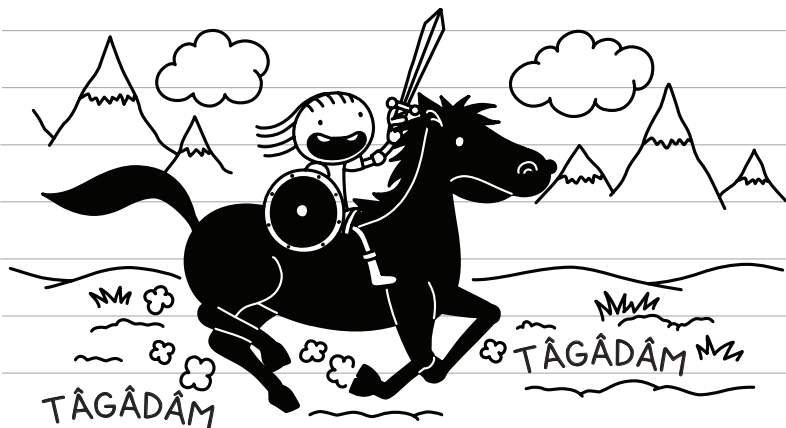
După ce am stabilit asta, Greg mi-a zis tot ce nu e bine la cartea mea. Și, frate, CÂTE a avut de zis!

Primul lucru pe care l-a zis a fost că nu pot să încep cu „A fost odată” pentru că e răsuflat și pare că ar fi un basm. M-am supărat instantaneu, pentru că AR TREBUI să fie un basm.

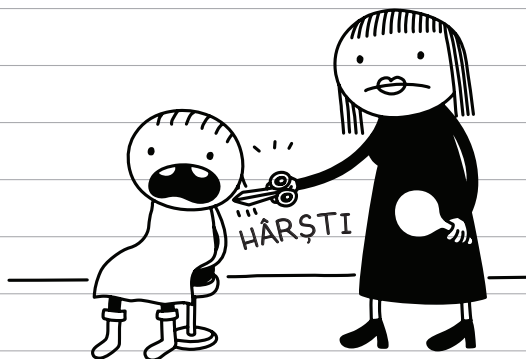
Apoi Greg a zis să nu mă supăr, dar personajul ăla Roland are multe bube, cea mai mare fiind PĂRUL.

A spus că Roland are chică și că asta
e cea mai nașpa freză din lume. I-am
răspuns că Roland are părul lung la spate
ca să arate bine în scenele de acțiune.

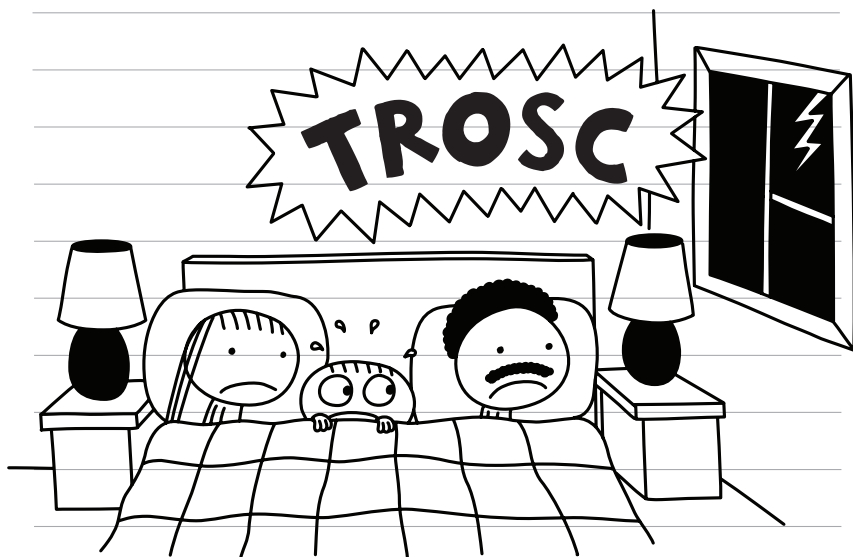

Și Greg a zis că Roland ar putea să se
tundă la începutul capitoului doi.

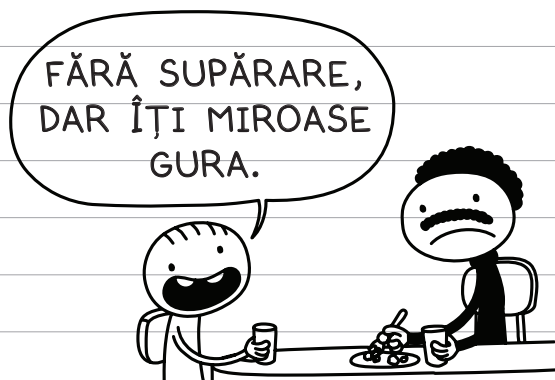
Apoi Greg a zis că, fără supărare, da' Roland pare cam FRICOS și că nu-i credibil ca un copil de vârsta lui să doarmă în același pat cu părinții.

Și atunci mi-a fost puțin rușine, pentru că uneori dorm în patul alor mei, mai ales în nopțile cu furtuni puternice.

Acum mult timp, Greg m-a învățat că dacă spui „fără supărare”, atunci celălalt nu are voie să se supere pentru ce urmează să ZICI.

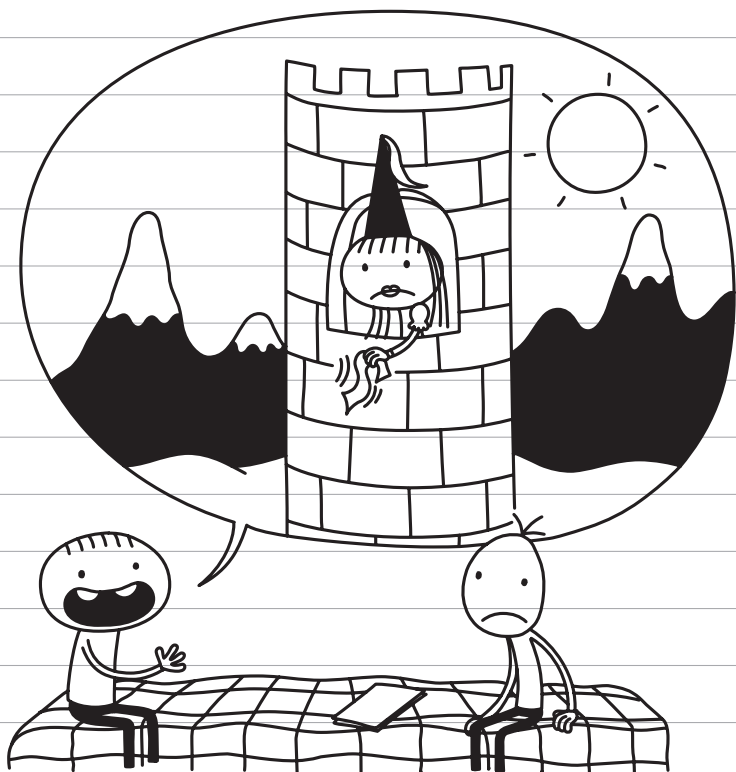
Dar cred că asta merge doar între copii, pentru că odată am încercat cu tata și s-a infuriat.

Greg a zis că povestea o să fie prea plictisitoare dacă e doar despre Roland și că are nevoie de un CAMARAD. Am zis că cel mai bun prieten al lui Roland ar putea să-l ÎNSOȚEASCĂ și că ar putea să-l cheme Greg Heffley.

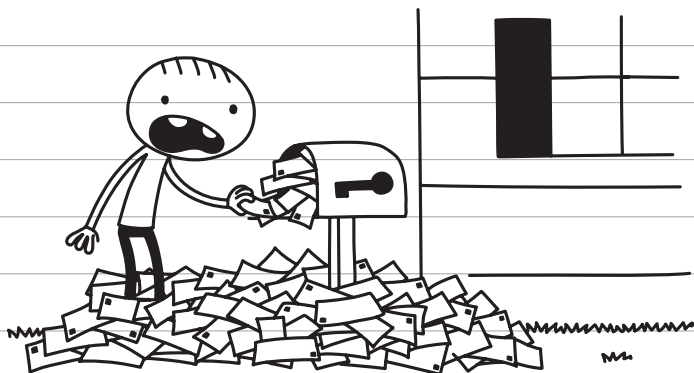
Dar mi-a zis că el are „drepturi de autor” pentru tot ce ține de viața lui și că, dacă îi folosesc numele, trebuie să-i dau BANI. Așa că am hotărât să inventez alt camarad pentru Roland, că nu vreau să am necazuri cu Greg.

Greg a spus că nu crede că ar citi o carte despre un puști care trebuie s-o salveze pe maică-sa — ar fi cam CIUDAT. Atunci am zis că aș putea s-o schimb pe mama lui Roland cu o PRINȚESĂ și Roland s-o salveze pe EA.

Dar Greg a zis că prințesele din zilele noastre sunt puternice și știu să se lupte și n-au NEVOIE de nimeni să le salveze.

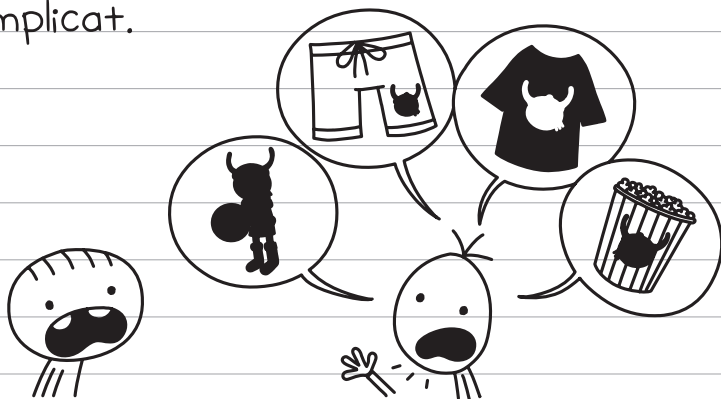
A zis că, dacă scriu o carte despre o
prințesă neajutorată care trebuie să fie
salvată de un tip, o să primesc o grămadă
de scrisori furioase.

Ei bine, asta m-a cam îngrijorat, pentru
că NU vreau să primesc o grămadă de
scrisori furioase. Dar Greg a spus că pot
să trec adresa editurii pe spatele cărții și
atunci toate scrisorile furioase ar ajunge
ACOLO.

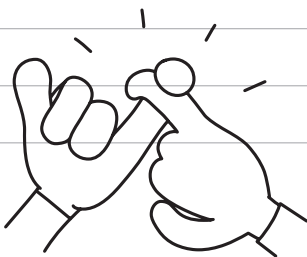
I-am zis că scriu cartea pentru MINE
și că nu ÎNCERC să o public. Dar Greg a
spus că, dacă tot muncesc atâta la ea,
măcar să încerc să scot niște bani din
asta.

A zis că, dacă o să mi se publice cartea, va trebui să mă gândesc la filme, jucării, tricouri, costume de baie și tot felul de ALTE produse. Mi s-a părut tare complicat.

Atunci Greg mi-a propus o AFACERE. A zis să mă concentrez la scris și se ocupă el de TOATE celelalte. Apoi împărțim profitul jumi-juma.

Am fost încântat pentru că asta însemna că eu și Greg aveam să fim PARTENERI. Așa că am jurat din nou, ca totul să fie OFICIAL.

CAPITOLUL 2

